

nu vegen tilbage til at lade Formindskelsen indskrænke sig til omtrent 1 Million Rd., uagtet det under Forhandlingerne i Udvalget er antaget, at Forslaget vilde have foraarsaget en Nedgang af $1\frac{1}{2}$ Million. Saaledes er allerede Udvalgets Flertal veget $\frac{1}{2}$ Million Rd. tilbage fra Forslaget, og Udvalgets Flertal underkjenner nu Folkethingets Forslag for 2 Aar siden med mere end 1 Million Rd. Denne Tilbagegang er efter min Mening saa meget mere i Strid med Folkethingets Afstemninger, som det foran i denne Betænkning oplyses, at i de mellemliggende 2 Aar ere Afgifterne paa Forbrug og Production (Toldindtægter) stegne med mindst $1\frac{1}{2}$ Million Rd. Efter min Anskuelse havde Udvalget fuld Opfordring til at slaa ind paa den aldeles modsatte Vej og bringe en større Nedgang end den i 1872—73 vedtagne frem til Drøftelse og Afstemning.

Et andet Brud paa Grundtanke i Folkethingets tidligere Behandling af Toldagen finder jeg deri, at Livsforbrødenheder af 1ste Rang (t. Ex. Salt, Ris, Stenolie) og daglige Forbrugsgjenstande (t. Ex. Jern, Kul, Træ) fremdeles forblive belagte med den hidtil værende Told, medens Toldens Afkasselse og Løttelse paa saadanne Gjenstande tidligere i Folkethinget ere ansete som nødvendige i enhver Toldreform.

Hvorvidt det fremtidige Nedsættelsessystem, som en Del af Udvalget bringer frem, vil gaa i Opfyldelse, er tilfældigt og usikkert; men Toldindtægternes allerede stedfundne Stigen og Finantsernes Tilstand og det Paatrængende i at afskaffe Forbrugsbeskatning ere de Bevæggrunde, som gjøre mig til en Modstander af den usikre Løsteparagraf, hvorpaa de øvrige Udvalg i Righed med den forrige Finantsminister vil bygge Fremtidens Toldlov.

Saavidt jeg ser, savnes der ogsaa ethvert afgjørende Barsek for Istandbringelsen af det Kompromis med Regjeringen og Landstinget, hvorpaa Udvalgets Flertal støtter et Saab.

Jeg kan selvfølgelig ikke undertøtte det foreliggende Lovforslag efter dets Grundplan og eiheller Flertallets Forslag; og jeg anser det for unyttigt at opstille de Forslag, som i 1872—73 bleve vedtagne i Folkethinget, saalænge der ikke foreligger et Forslag fra Regjeringen. Derfom Finantsministeren erklærer sig for Flertallets Forslag, forbeholder jeg mig at optage Thingets tidligere Forslag til Afstemning paany. Saavidt mig bekjendt, har Finantsministeren indtil idag (den 3die Februar 1875) undladt at tiltræde Flertallets Forslag.

Ændringsforslag:

Af et Mindretal:

1) Under Nr. 13 (Vin paa Justager) ændres Toldsatzen „15 Ore“ til: „12,5 Ore“.

Af et Flertal:

2) Under Nr. 57 (Kaffe) ændres Toldsatzen „6 Ore“ til: „8 Ore“. — 3) saa saab ændres under Nr. 59 Toldsatzen „7 Ore“ til: „9 Ore“.

Af Udvalget:

3) Under Nr. 58 (vandtrukken Ciforie) ændres Toldsatzen „3 Ore“ til: „4 Ore“.

Af et Flertal:

4) Under Nr. 69 udgaa „Stenful, Cokes og Cinders“, og foran „Arbejder af Stenful“ indsættes som nyt Nr. 69 b.:

— Stenful, Cokes og Cinders:

— for hver Ton af Rummet under Dækket. 1—50.

Denne Fortoldningsmaade kommer kun til Anvendelse for Seilskibe og kun i følgende Tilfælde:

a. naar Skibet er fuldtlastet med Kul (herunder ikke Cokes og Cinders);

b. naar Skibet indtil $\frac{3}{4}$ er lastet med Kul (herunder ikke Cokes og Cinders), og det tillige har andre Varer i et saadant Forhold, at Skibet derved kan anses for fuldt lastet eller fuldt bestyvet, dog kun saafremt vedkommende Klarerer ønsker denne Fortoldningsmaade anvendt. For de vedladede Varer gives der et Fradrag efter deres Vægt, hvorved 3,200 Pds. regnes lig med 1 Ton (Skibsmaal);